

GUID

یا Globally unique identifier یک عدد صحیح 128 بیتی است (بنابراین 2 به توان 128 حالت را می‌توان برای آن در نظر گرفت). از لحاظ آماری تولید دو GUID یکسان [تقریباً صفر](#) می‌باشد. به همین جهت از آن با اطمینان می‌توان به عنوان یک شناسه منحصر بفرد استفاده کرد. برای مثال اگر به لینک‌های دانلود فایل‌ها از سایت مایکروسافت دقت کنید، این نوع GUID ها را به وفور می‌توانید ملاحظه نمایید. یا زمانی که قرار است فایلی را که بر روی سرور آپلود شده، ذخیره نمائیم، می‌توان نام آن را یک GUID در نظر گرفت بدون اینکه نگران باشیم آیا فایل آپلود شده بر روی یکی از فایل‌های موجود overwrite می‌شود یا خیر. یا مثلاً استفاده از آن در سناریوی بازیابی کلمه عبور در یک سایت. هنگامیکه کاربری درخواست بازیابی کلمه عبور فراموش شده خود را داد، یک GUID برای آن تولید کرده و به او ایمیل می‌زنیم و در آخر آن را در کوئری استرینگی دریافت کرده و با مقدار موجود در دیتابیس مقایسه می‌کنیم. مطمئن هستیم که این عبارت قابل حدس زدن نیست و همچنین یکتا است.

برای تولید GUID ها در دات نت می‌توان مانند مثال زیر عمل کرد و خروجی‌های دلخواهی را با فرمت‌های مختلفی دریافت کرد:

```
System.Guid.NewGuid().ToString() = 81276701-9dd7-42e9-b128-81c762a172ff
System.Guid.NewGuid().ToString("N") = 489ecfc61ee7403988efe8546806c6a2
System.Guid.NewGuid().ToString("D") = 119201d9-84d9-4126-b93f-be6576eedbdf
System.Guid.NewGuid().ToString("B") = {fd508d4b-cbaf-4f1c-894c-810169b1d20c}
System.Guid.NewGuid().ToString("P") = (eee1fe00-7e63-4632-a290-516bfc457f42)
```

تمام این‌ها خیلی هم خوب! اما همان سناریوی مشخص ساختن یک فایل با GUID و یا بازیابی کلمه عبور فراموش شده را در نظر بگیرید. یکی از اصول امنیتی مهم، تعیین اعتبار ورودی کاربر است. چگونه باید یک GUID را به صورت مؤثری تعیین اعتبار کرد و مطمئن شد که کاربر از این راه قصد تزریق اس کیوال را ندارد؟

دو روش برای انجام اینکار وجود دارد

الف) عبارت دریافت شده را به new Guid پاس کنیم. اگر ورودی غیرمعتبر باشد، یک exception تولید خواهد شد.

ب) استفاده از regular expressions جهت بررسی الگوی عبارت وارد شده

پیاده سازی این دو را در کلاس زیر می‌توان ملاحظه نمود:

```
using System;
using System.Text.RegularExpressions;

namespace sample
{
    /// <summary>
    /// بررسی اعتبار یک گوئید
    /// </summary>
    public static class CValidGUID
    {
        /// <summary>
        /// بررسی تعیین اعتبار ورودی
        /// </summary>
        /// <param name="guidString">ورودی</param>
        /// <returns></returns>
        public static bool IsGuid(this string guidString)
        {
            if (string.IsNullOrEmpty(guidString)) return false;

            bool bResult;
            try
            {
                Guid g = new Guid(guidString);
                bResult = true;
            }
            catch
```

```

    {
        bResult = false;
    }

    return bResult;
}

/// <summary>
/// بررسی تعیین اعتبار ورودی
/// </summary>
/// <param name="input">ورودی</param>
/// <returns></returns>
public static bool IsValidGUID(this string input)
{
    return !string.IsNullOrEmpty(input) &&
        new Regex(@"^(\{0,1}([0-9a-fA-F]){8}-([0-9a-fA-F]){4}-([0-9a-fA-F]){4}-([0-9a-fA-F]){4}-([0-9a-fA-F]){12}\}{0,1})$").IsMatch(input);
}
}

```

سؤال: آیا متدهای فوق (extension methods) درست کار می کنند و واقعا نیاز ما را برآورده خواهند ساخت؟ به همین منظور، آزمایش واحد آن ها را نیز تهیه خواهیم کرد:

```

using NUnit.Framework;
using sample;

namespace TestLibrary
{
    [TestFixture]
    public class TestCValidGUID
    {
        /*****/
        [Test]
        public void TestIsGuid1()
        {
            Assert.IsTrue("81276701-9dd7-42e9-b128-81c762a172ff".IsGuid());
        }

        [Test]
        public void TestIsGuid2()
        {
            Assert.IsTrue("489ecfc61ee7403988efe8546806c6a2".IsGuid());
        }

        [Test]
        public void TestIsGuid3()
        {
            Assert.IsTrue("{fd508d4b-cbaf-4f1c-894c-810169b1d20c}".IsGuid());
        }

        [Test]
        public void TestIsGuid4()
        {
            Assert.IsTrue("(eee1fe00-7e63-4632-a290-516bfc457f42)".IsGuid());
        }

        [Test]
        public void TestIsGuid5()
        {
            Assert.IsFalse("81276701;9dd7;42e9-b128-81c762a172ff".IsGuid());
        }

        /*****/
        [Test]
        public void TestIsValidGUID1()
        {
            Assert.IsTrue("81276701-9dd7-42e9-b128-81c762a172ff".IsValidGUID());
        }

        [Test]
        public void TestIsValidGUID2()
        {

```

```

    Assert.IsTrue("489ecfc61ee7403988efe8546806c6a2".IsValidGUID());
}

[Test]
public void TestIsValidGUID3()
{
    Assert.IsTrue("{fd508d4b-cbaf-4f1c-894c-810169b1d20c}".IsValidGUID());
}

[Test]
public void TestIsValidGUID4()
{
    Assert.IsTrue("(eee1fe00-7e63-4632-a290-516bfc457f42)".IsValidGUID());
}

[Test]
public void TestIsValidGUID5()
{
    Assert.IsFalse("81276701;9dd7;42e9-b128-81c762a172ff".IsValidGUID());
}
}
}

```

نتیجه این آزمایش به صورت زیر است:

Unit Test Sessions - Session #1

Session #1

Group by: Projects and Namespaces

Tests failed: 2, passed: 8, ignored: 0

Test Name	Result
<TestLibrary> (10 tests)	2 tests failed
{ } TestLibrary (10 tests)	2 tests failed
TestCValidGUID (10 tests)	2 tests failed
TestIsGuid1	Success
TestIsGuid2	Success
TestIsGuid3	Success
TestIsGuid4	Success
TestIsGuid5	Success
TestIsValidGUID1	Success
TestIsValidGUID2	Failed: AssertionException: Expected: True But was: False
TestIsValidGUID3	Success
TestIsValidGUID4	Failed: AssertionException: Expected: True But was: False
TestIsValidGUID5	Success

همانطور که ملاحظه می‌کنید حالت دوم یعنی استفاده از عبارات باقاعده دو حالت را نمی‌تواند بررسی کند (مطابق الگوی بکار گرفته شده که البته قابل اصلاح است)، اما روش معمولی استفاده از new Guid، تمام فرمت‌های تولید شده توسط دات نت را پوشش می‌دهد.

